

Kertész Imre: Sorstalanság

Az alábbiakban egy lehetséges megoldást látsz a Kertész Imre idézetekkel kapcsolatos feladatra.

„Mitől félsz, ha tudod, hogy halandó vagy?”

Sokan írták, mondták már ezt a mondatot azok közül, akik nagyon közel voltak a halálhoz. Nyilván abban a pillanatban döbben rá az ember arra, hogy nincs értelme félni. Ezt az érzést megélte a szerző, és megélte a főhős is a műben.

„Sosem kezdetünk új életet, mindig csak a régit folytathatjuk.”

Ez az idézet erőteljesen kapcsolódik a *Sorstalanság*hoz. Hiszen a főhős a mű végén nem tud új életet kezdeni. Mert nem is lehet. A múltat nem lehet kitörölni, nem lehet semmissé tenni azt, ami már megtörtént. A múltat egy egész életen át hordozza az ember.

„Én is végigéltem egy adott sorsot. Nem az én sorsom volt, de én éltem végig.”

Ez idézet a könyvből, Köves Gyuri mondja ezt a mondatot. Mivel önéletrajzi ihletésű a mű, ezért valószínűleg Kertész Imre is így érez a saját életével kapcsolatban. Szerintem ezt a mondatot fejezi ki a regény címe is: Sorstalanság.

„Bárhol, bármikor, bárkivel megfordulhat a világ.”

Ez a regényben is megtörtént, többször is. Gyurival megfordult a világ akkor, mikor az apját bevitték munkaszolgálatra; majd akkor, mikor őt magát vitték el koncentrációs táborba. Ismét megfordult a világ, mikor felszabadították a tábort, majd mikor hazatért, és minden másképp volt, mint mikor elment. Kertész Imrével is így lehetett ez. És valószínűleg bárkivel megtörténhet, hogy egy nap úgy ébred fel, hogy teljesen fölborult minden, ami addig biztos volt.